

SCHRIFTMEDITATIE

"Ik verwacht de HEERE".

Psalm 130 : 5a

Weer is een jaar voorbij gegaan. Veel verwachtingen werden niet vervuld. Tevergeefs verwachten wij het van de bergen en heuvelen. Vergeefs verwachten wij het van prinsen en proleten. Soms kwam de dood als onverwachte spelbreker naar binnen. Alle raadslagen en verwachtingen werden afgesneden. Boosaardige ziekten knaagden aan de wortel van ons leven. We dachten nog wat te genieten van ons pensioentje.. Plotseling kwam de afbraak.

Anderen waren jong en sterk. Zwaar wogen de lasten die men op zich durfde nemen. Maar vooruit... over twintig of dertig jaar is alles betaald...zo God wil. En God wilde niet. Het einde kwam als een donderslag uit een heldere hemel. Eén grote klap veranderde het voertuig in een wrak en de inzittenden in een vormeloze massa.

Zeg eens..hoeveel verwachtingen werden afgesneden als druiventrossen van de rank?

Is het dan verkeerd om verwachtingen te koesteren?

Is een leven zonder verwachting wel "leven"?

Een zeker wijsgeer heeft eens gezegd: Het "zijn" van de mens wordt bepaald door wát hij hoopt en hoe hij hoopt.

Maar wat heeft toch de mens van al zijn arbeid en van de kwellingen zijns harten, dien hij is bearbeidende onder de zon? Want al zijn dagen zijn smarten, en zijn bezigheid is verdriet, zelfs des nachts rust zijn hart niet; dat is ook ijdelheid.

Kijk nu eens naar de verwachting op de "betere wereld". Hoe lang en hoe veel is daar reeds over gekonfereerd? Waar is nu die "betere wereld" Het lijkt dichter bij de werkelijkheid om te spreken van het laatste stadium van een doodzieke wereld. Het vuurgraf komt steeds dichterbij. Toekomst? Voor wie? Voor de kapitalist?

Voor de kommunist? Voor de socialist? Voor de industrieel? Voor de arbeider? Voor de jeugd? Neen.. alles trilt op de grondvesten.

Er was een man. Hij was op reis. Hij was niet alleen. Zoals het hem ging, ging het ook zijn familie. Waar ging hij naar toe? Naar Sion. Naar Jeruzalem, de lichtende Vaderstad. Naar de Heere. Op die reis werden liederen geboren. De Geest van God stemde de zieleznaren. Het werden de liederen Hamaälooth..

Optochtsliederen..Trappenliederen. De stammen naar Gods Naam genoemd. Gaan derwaarts op.. daar elk zich buigt. Naar 'd ark, die van Gods gunst getuigt. Elk hunner zal in 't zalig oord, Van Sion, haast voor God verschijnen.

Die weg liep door duistere dalen, vol doodschaduw. Ook over de lichtende hoogten van de bergen. Daar zag de reiziger de contouren van de stad. Maar in de donkere dalen verloor hij de stad uit het oog. Ja, de Heere is er. De stad is er ook. Maar duisternis versluiert de blik. Geliefde lezer.. de zonden maken scheiding. Hoe zal ik Hem ontvangen? Is m'n levenshuis op orde? Staat alles op z'n plaats? Stelt u eens voor, dat u visite verwacht. U maakt nog gauw de boel aan de kant. Zelfs de planten krijgen een beurt. U wilt die gewaardeerde visite niet graag ontvangen in een rommelhok.

Er is een volk op aarde dat het niet meer voor elkaar kan krijgen. Een volk dat de verwachtingen en idealen ziet verbleken. Een volk dat zelfs geen stoel aan te bieden heeft. Een volk dat geen kans ziet om de kamer van een verbrijzeld hart Gode aan te bieden.

Waar moet dat heen? Is er dan helemaal niets bij dat volk? O jawel..ellenden..ongerechtigheden..ongeloof..liefdeloosheid..wereldgelijkvormigheid..biddeloosheid..dankeloosheid.

En tóch een volk met verwachting? Hoe komen ze daaraan? Dat heeft de Heere Jezus verdiend. Hij heeft verwacht..altijd door verwacht.. alles van Zijn Vader verwacht..dag en nacht. Uit Hem wordt dat volk een volk met verwachting.

Dat zal dan wel een goed voorbereid volk zijn. Een volk dat in de pronkkamer op het hoge bezoek zit te wachten. Mis, helemaal mis. Dat zou zo zijn als we inderdaad een mooi huis hadden. Een huis waar alles op orde is. Maar dat volk gaat geloven dat die mooie kamer in het paradijs verloren is.

Alles verzondigt. Alles verloren. Nu is alles heel anders. O, Heere.. zo Gij mij aanziet in mijzelf en met mijzelf..dan ben ik en blijf ik verloren...

Maar... BIJ U IS VERGEVING.

Mag ik een beeld uit het dagelijks leven nemen? U woont in een huis. 't Is geen best huis. Alles is kapot. U draait aan de knop van het licht..maar het blijft donker. U draait aan de kraan.. er komt geen water. U gaat aan het werk. Eigenlijk hebt u er geen verstand van.

Toch wilt u proberen het in orde te krijgen. U prutst aan kranen en draden.. Vergeefs, 't wordt alleen maar erger. U draait nog eens aan de knop..Pats..kortsluiting. Tenslotte bent u ten einde raad. De loodgieter, zou die willen komen? De electriciën.. zou die er iets aan kunnen doen? De stem van eigenwaarde zegt: Probeer het nog eens.. wat zal die man wel zeggen? Hij ziet natuurlijk met één oogopslag hoe ik aan het knoeien geweest ben. Trouwens, hoe moet je die man ontvangen. Je kunt niet eens een kopje koffie aanbieden.

Nog een enkele deuk in ons prestige.. dan kunnen we niet verder. De vakman zegt: Ik kom wel eens kijken. Daar zit je dan te wachten. Waarom zit je te wachten? Omdat je zo rijk bent? Omdat je het zo goed geleerd hebt? Omdat je er zoveel verstand van hebt? Neen, helemaal niet. Maar omdat je zo arm bent. Omdat je geen gereedschap hebt. Nu maken we een overstapje naar het "geestelijke".

Wij zijn arm, o zo arm. Arm aan verwachting... arm aan geloof..arm aan liefde..arm aan hoop.. Gebrek. Gebrek aan alles. Alles??? Ja, maar niet arm aan overtreding. Want het goede dat ik wil, doe ik niet. En als ik het goede wil doen

ligt het kwade mij bij.

De HEERE... Ja, de Heere heeft alles. Bij Hem is veel goedertierenheid en vergeving. Bij Hem is een lieve Zaligmaker. Bij Hem zijn gedachten des vredes en niet des kwaads. Toen we zulke hoge gedachten van onszelf hadden, dachten we klein of helemaal niet aan de Heere. We sjouwden met ons onbruikbare gereedschap van de ene naar de andere hoek. Al onze wijsheid werd verslonden.

EN TOCH IS GODS KERK EEN ADVENTSKERK. EEN KERK VAN VERWACHTINGLOZE VERWACHTENDEN...

Hoe is het mogelijk? Zó kun je toch Hem niet verwachten? Of juist wel? Ja toch. Hij brengt ALLES mee. Hij ontsteekt licht in het donkere huis. Door Zijn licht zien we de duisternis en het licht. Een Licht, zo groot, zo schoon. Gedaald van 's hemels troon. Hij opent de kraan. Een fontijn van Heil, dat nooit vergaat. Hij bereidt Zichzelf plaats. Hij zorgt voor de maaltijd en de toëspijs.

IK VERWACHT DE HEERE. NIET IN DE PRONKKAMER.

Hij is gekomen om Israël te verlossen van alle ongerechtigheden.

Hij is gekomen, niet om te slachten en te verderfen. Integendeel.

Hij is gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was.

Zo heeft de oude kerk verwacht. Patriarchen en Profeten hebben uitgezien naar Hem. Op Uw zaligheid wacht ik, HEERE. en... Nu, wat verwacht ik o Heere? Mijn hoop is op U. Verlos mij door Uw onweerstaanbare kracht.

Zo verwachtte de oude kerk de Zoon en het Kind. Zo verwacht de Kerk heden de komende Koning.

Dat Hij intrek neme... steeds weer opnieuw... in ons hart en leven. En dat Hij komen zal om te geven nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waarop gerechtigheid wonen zal.

Maar mens... ben je wel bereid? Ach, Hij heeft gezegd: Ik ga heen om u plaats te bereiden. Ik verwacht de HEERE.

Ben je dan niet bang voor de grote majesteit en heerlijkheid van de Onuitsprekelijke? Je bent

toch een mens? O, ik ben bang en klein. Maar ik verwacht de Heere. Ik heb hoop dat Hij het sterfelijke en bange in één ogenblik zal verslinden door het leven.

En dán? Dan zal ik Hem zien zoals Hij is. Dan zal ik Hem om de hals vallen..Hem kussen..Hem prijzen.

Maar als het dan eens verkeerd afloopt????

Och, een stervende man zei eens in z'n gebed: Heere, als U straks tegen mij zeggen zult: Ga weg, gij vervloekte, in het eeuwige vuur.. dan zal ik moeten zeggen: U hebt gelijk. Maar dan zal ik nog één keertje omkijken om te zien of U het wel echt meent en om Uw gezicht nooit te vergeten.

IK VERWACHT DE HEERE

De jaren..
Wij varen
zo snel door ze heen.
Wat oud was verdween,
Het nieuwe verscheen;
Niets is bestendig,
Alles isendig,
Waar wij ook zien.

Maar er is niets nieuws onder de zon. GOD, GEOPENBAARD IN HET VLEES. DAT is nieuw en blijft nieuw.

1975....Wat staat er te gebeuren? Misschien rommelen we nog wat op het land, de fabriek, het kantoor..

Bezigheden die God de kinderen der mensen gegeven heeft om zich daarmee te bekommeren.

Onder alles echter: EEN LIED HAMAÁLOOTH. Het reislied van de kerk. Soms van de hoogte der bergen: WE ONTKWAMEN HAAST DES VOGELVANGERS NET.

Soms uit diepten van ellenden:

IK VERWACHT DE HEERE.

Het einde in het eindeloze zal zeker en gewis zijn: ALLES WAT ADEM HEEFT LOVE DE HEERE.

HALLELUJAH.

Hartelijk gegroet en Gode bevolen. Het Verbond Zijn Vredes zal niet wankelen, zegt de HEERE, uw Ontfermer.

-5-

'k Sla d' ogen naar 't gebergte heen,
Vanwaar ik dag en nacht
Des Hoogsten bijstand wacht.
Mijn hulp is van den HEER' alleen,
Die hemel, zee en aarde
Eerst schiep, en sinds bewaarde.